Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

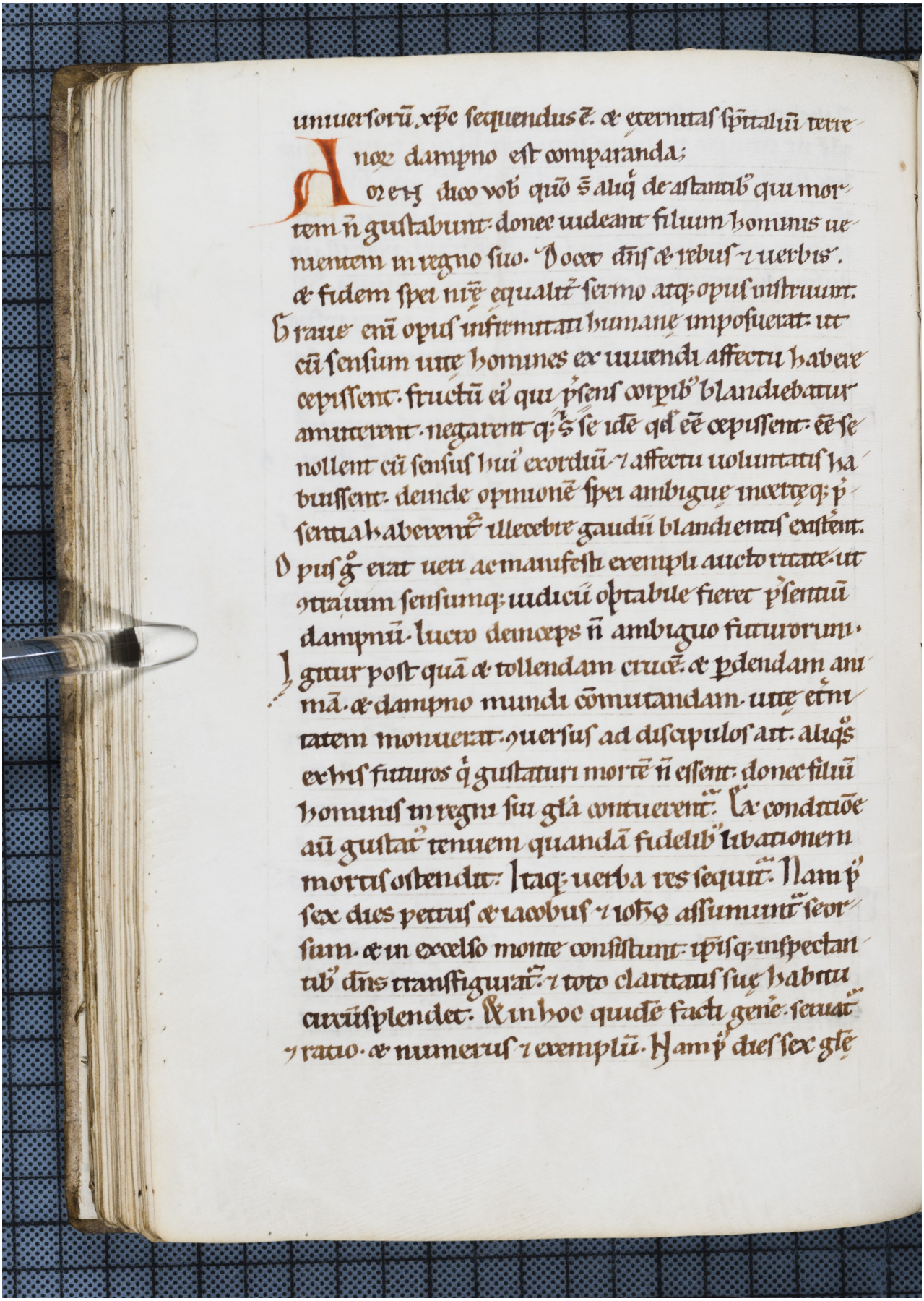

uniuersorū. xpc sequendus ē. & eternitas spīt̄alīū terre-
nor̄ dampno est comparanda;
Amen dico vob quōd s̄ aliq̄ de astantib qui mor-
tem n̄ gustabunt donec uideant filium hominis ue-
nientem in regno suo. Docet dn̄s & rebus ⁊ uerbis.
& fidem spei nr̄e equalit̄ sermo atq; opus instruunt.
Grauē enī opus infirmitati humane impositum erat ut
eī sensum uite homines ex uiuendi affectu habere
cepissent. fructū eī qui p̄sens corpib blandiebatur
amittere. negarent q; s̄ se ide qd ēē cepissent. ēē se
nollent eī sensus hui exordiū ⁊ affectu uoluntatis ha-
buissent. deinde opinionē spei ambigue incertēq; p̄
sentiab abierent illecebre gaudii blandientis existent.
Opus ḡ erat ueri ac manifesti exempli auctoritate ut
gratium sensumq; iudicii optabile fieret p̄sentiū
dampnū. lucro deinceps n̄ ambiguo futurorum.
Igitur post quā & tollendam crucē. & pdendam ani-
mā. & dampno mundi cōmutandam uite eternitatem monuerat. uersus ad discipulos ait. aliq̄s
ex his futuros q̄ gustaturi mortē n̄ essent donec filiū
hominis in regno suo glā contuerent. Ex condicione
aūt gustat̄ tenuem quandā fidelib libationem
mortis ostendit. Itaq; uerba res sequūt. Nam p̄
sex dies petrus & iacobus ⁊ iohs assumunt̄ seor-
sum. & in excelso monte consistunt. ipīsq; inspectan-
tib dn̄s transfigurat̄ ⁊ toto claritatis suē habitu
circūsplendet. & in hoc quidē facti genē seruat̄
⁊ ratio. & numerus ⁊ exemplū. Nam p̄ dies sex glē